

פרוטוקול מס' 258

מלישיבת ועדת השירותים הציבוריים שהתקיימה
ביום ה' ט"ז בטבת תשל"ז - 6.1.77, שעה 12.00

השתתפו: חברי הועדה:
ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
ל. דיציאן
א. לרדיגור
ה. זיידל
פ. שינמן

מוזמנים:
ד"ר מ. הורוביץ - משרד הסעד
תנ"צ ר. יעקבי - משטרת ישראל
פקד צ. אריאל - " "
ד"ר רייטר - משרד הבריאות

מזכירת הועדה: ש. כרם

רשמה: ש. אלטרמן

סדר היום: מסקנות הועדה בנושא: מדיניות הממשלה
בתחום גמילה מסמים.

=====

מסקנות הרעדה בנושא מדיניות הנאשלה בתחום גמילה מסמים:

היו"ר ח. גרוסמן:
אנחנו צריכים לסיים את הדיון על מסקנות
הועדה בנושא מדיניות הממשלה בתחום גמילה
מסמים. אני אקרא עוד פעם את המבוא, אחרי התיקונים שהכנסנו.

ל. דיציאן:
אם קוראים ולא מתעמקים, יוצא שאחוז הנגמלים
בבתי חולים לחולי רוח הוא 40%, כביכול.
אנחנו יודעים שהוא אפסי.

היו"ר ח. גרוסמן:
אם תקרא בעיון, זה לא כך.

ל. דיציאן:
הניסוח לא ברור.

היו"ר ח. גרוסמן:
מאלה השוהים במרכזים 40% עובדים. זה לא אומר
שום דבר על הגמילה. אם אלה שוהים במרכזים,
פרוש הדבר שלא נגמלו.

ד"ר הרוביץ:
אגב, אני הזכרתי גם זנות. כאן כתוב פשעים
נגד רכוש.

היו"ר ח. גרוסמן:
פשעים נגד רכוש, פשעים אחרים וזנות.

ד"ר רייטר:
א. הוועדה הבינמשרדית: אם וכאשר יקום משרד
לרווחה, צריך להסתכל עליו כעל כתובת טבעית.
אם ועדת השירותים אומרת שזה המקום, אולי צריך להוסיף: בהיעדרו של משרד לרווחה
שהוא כתובת טבעית יותר לתכנון המדיניות.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מבינה את ההערה. אם תקציבים לשיקום
וגמילה שמועברים דרך משרד הבריאות יתחילו
לעבור דרך הועדה הבינמשרדית - אני חרששת מזה. כל זמן שמזברים בהסברה ובמניעה,
זה יכול לענות.

ל. דיציאן:
הייתי מוחק שיקום וגמילה.

היו"ר ח. גרוסמן:
גם אני חושבת כך, אולי נעביר שיקום וגמילה
לסעיף ג' - בריאות.

ד"ר רייטר:
אנחנו משאירים פתח: או שיקום מינהל סמים
עצמאי, או שישולב במסגרת כוללת יותר, כמו
משרד לרווחה, אם וכאשר יקום.

ד"ר הרוביץ:
זו לא רק ועדע בינמשרדית, אלא גם ועדה
בינמוסדית. משתתפים שם אנשים שלא הוזכרו,

היו"ר ח. גרוסמן:
הועדה הבינמשרדית והבינמוסדית.

ד"ר רייטר:
למלחמה בסמים.

היו"ר ח. גרוסמן:
ועדה בינמשרדית נגד סמים. זכאשר נאמר מי
בתוך המשרדים נכנס גם את המוסדות.

6.1.77

בהשתתפות משרד הבריאות... ונציגי מוסדות
ציבוריים אחרים.

ד"ר הורוביץ:

זה לא כל כך מהותי.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושב שיש צורך להדגיש שזו איננה קביעה
סופית. יתכן שקביעת מדיניות יכולה להיות גם

ד"ר רייטר:

במשרד לרווחה, אם וכאשר יקום.

שיקום וגמילה¹ אני מציעה להעביר לסעיף ג' - בריאות.

היו"ר ח. גרוסמן:

בהתאם להצעה שהושמעה על ידי ד"ר רייטר, היה
רצוי שהוועדה תמליץ שמשרד אחד יטפל בנושא הזה.

ה. זיידל:

נאמר שהנושא יועבר לטיפול של משרד רווחה
לכשיקום.

היו"ר ח. גרוסמן:

רציתי להציע לכתוב: לשם תיאום בנושא הסמים
וקביעת מדיניות יש להקצות לוועדה משאבים ומינהל
לפעולותיה. באותו הגיון - חינוך והסברה צריך להעביר למשרד החינוך. הוועדה תחליט
בעצמה איזה פעולות היא תבצע.

ד"ר הורוביץ:

נעביר שיקום וגמילה לסעיף ג' - בריאות, עד
שיקום משרד לרווחה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני עוברת לסעיף ב' - חקיקה.

אני מציע למחוק את כל הסעיף הזה. אני רוצה
לנמק מדוע. נתתי את הנימוקים בזמן שדיברתי
נגד ההצעה בחוק בקשר לסרסורים. בא בית המשפט ונתן דיעה קטלנית על החקיקה. ביטל
פסק דין של בית המשפט המחוזי. ואני חושב, בכל הרצינות, שיש דברים שעומדים מעל
ומעבר לכל מלחמה בפשעים ואחד מהם זכות האזרח. ואם מדברים על זכות האזרח, אחת
הזכויות האלמנטריות היסודית היא שנאשם יוכל לחקור את מי שנותן עדות נגדו. בלי זה
הכל נהפך לפרסה. שקצין משטרה יוכל לגבות עדות - זה אבסורד משפטי.

ל. דיציאן:

אני מציע למחוק את כל הסעיף הזה. כיוון שיש
חברים מכובדים שאין להם הרגש המשפטי היסודי שיש לי, אני אומר את הדברים. אני אמרתי
לשר המשפטים מעל במת הכנסת: אינני מתבייש ואני גאה בשמרנותי בענין זה.

המשטרה מבצעת את החוקים ולא מחוקקת אותם. אינני
רוצה להתייחס לדברים.

תנ"צ ר. יעקבי:

ראשית כל, אני רוצה להיזכר: היוזמה לחוק שנחקק
לפני שנתיים בקשר לסרסורים היתה אחרי מספר
דיונים בוועדה, במשך הרבה שנים. באה המשטרה ודרשה חקיקת חוק.

א. ורדיגר:

זה היה חוק של הממשלה.

היו"ר ח. גרוסמן:

א. ורדיגר: נכון, אבל אלה שתבעו בוועדה את החוק היו
נציגי המשטרה. הם אמרו: בלי החוק לא נוכל
לפעול. מה שאתה אמרת, חבר-הכנסת דיציאן, בקשר לבית המשפט העליון אינני חושב שצריך

להיות נימוק מכריע נגד חקיקת חוקים. היום יושב הרכב כזה בבית המשפט העליון ובפעם הבאה ישב הרכב אחר וזה לא יכול להיות קנה מידה. אני חושב שבלי חקיקה לא נוכל לפתור את הבעיה.

היו"ר ח. גרוסמן: אני הייתי מוחקת את המפיצים. להצטמצם לגבי סוחרים.

א. ורדיגר: נצטרך להצטמצם במסוכן ובחמור יותר. תפסת מרובה לא תפסת. אם נלך בכל חומרת הדין גם לגבי המפיצים לא נשיג דבר.

י. בארי: יש לך הגזרה ברורה בין מפיץ וסוחר?

פקד צ. אריאל: החוק מכיר בסחר, יצוא ויצוא.

א. ורדיגר: אני מציע למחוק את המלים "או בדרך אחרת". אינני יודע מה זה דרך אחרת. יש רק דרך חקיקה. דרך אחרת אינה יכולה להיות יעילה. אם אנחנו אומרים דרך אחרת, אני רוצה להבין מה השיטות האחרות. אולי השיטות האחרות יכולות לפתור את כל הבעיה ולא נצטרך לחוק. אני מציע לצמצם את החקיקה ולדבר רק על הסוחרים. במשך הזמן נראה איך הדבר יפעל.

י. בארי: מה אתה רוצה לגבי הסוחרים הגדולים?

א. ורדיגר: שאפשר יהיה למסור עדות.

היו"ר ח. גרוסמן: שאפשר יהיה למסור עדות בלשכתו של השופט ושהיא תהיה קבילה. גם בענין הסרורים לא היה קל להצביע בעד החוק. בהחלט לא. הענין נתקבל בוועדה ואחר-כך בכנסת. אנחנו זוכרים את הדיונים בינינו, זה לא היה קל.

יש אולי שתיים-שלוש בעיות כל כך אקוטיות, כל כך חמורות ואנחנו יודעים שאלה הפושעים הם איומים, שאין ברירה אלא לעשות לפניהם משורת הדין. ושורת הדין זה מה שאתה אומר. אני מסכימה איתך במאה אחוז.

כאשר אז העבירו את החוק לוועדת השירותים ולא לוועדת החוקה, חוק ומשפט, אני מבינה שזה לא היה בכדי. מי שהציע להעביר לוועדת השירותים רצה שהגישה תהיה לא רק לפי האות הכתובה המשפטית, אלא שתהיה גישה חברתית-סוציאלית.

היו לנו שיחות. שר המשפטים אסף את חברות הכנסת. זה לא היה כל כך פשוט. כל אחד הבין שזה לא פשוט. זה לא אומר שועדת השירותים יכולה לחוקק חוקים שנוגזים את זכויות היסוד של האזרח.

פעם בסיוור בצפון, הציעו לנו לחוקק חוק דומה לגבי פרוטקשן. אמרתי: לא, פרוטקשן זה דבר אחד וסרסור זה דבר אחר. אני מסכימה עם הכר-הכנסת ורדיגר, עדות נגד סוחרים בסמים בקנה מידה גדול. מה זה קנה מידה גדול - פורט בתקנות או בחוק. להוציא "או בדרך אחרת". הלא זו רק המלצה לחוק. אינני מסבירים איך בדיוק החוק צריך להיראות. הכוונה שלנו היא לא נגד "פושר" ימסרו עדות. הכוונה נגד אותם סוחרים שיש להם כנופיות. יש ממלכות שלמות. נצמצם כפי שהקראו ידע למה הכוונה - הכוונה איננה לכל נער שליח אלא לגבי אותם לויתנים. אם תופסים מישהו שסוחר במליון או חצי מליון - עליו זה חל. אם מישהו סוחר בכמה אלפי לירות - עליו זה לא חל. אפשר לפרט בחוק.

י. בארי: שמא הובן שלא כראוי, אני מודיע מראש שאני שולל את המשפטים הדניים בדיני ראיות מכל וכל.

אני כמובן מצטרף לכל מלה שאמר ד"ר דיציאן ואני אוסיף נופך. כבר העיר ד"ר דיציאן שבית המשפט העליון, ולא רק בית המשפט, מתח ביקורת קטלנית על התיקון שקיבלנו. אבל אני רוצה לומר בהשוואה למה שמוצע לנו כאן, דומני שאנחנו עלולים הפעם לעבור את כל הגבולות והשיעורים. אז אמרנו שבנסיבות מיוחדות תתקבל עדותה של היצאנית נגד סרסור. כאן איננו אומרים איש מסוים. איננו אומרים עדות של מי שתקבל נגד הסוחר. שם כאשר מדובר ביצאנית, ואני חוזר ואומר ששללתי גם שם את התיקון מכל וכל ונימקנו הסתייגות במליאת הכנסת, שם מדובר במקרה של אשה בגיל זה או אחר שהטענה שלה נגד הסרסור אינה טענה כלפי מקרה חד-פעמי, שמתבער זה איננו מקרה חד-פעמי אלא דבר שהתמשך במשך תקופה מסוימת. פלוני החי על חשבונה של אלמונית לא פעם אחת.

כאן לא זוב בלבד שאין מתכוונים לאיש מסוים, אלא כאשר מדובר בסוחר כל שהוא, לרבות סוחר סמים, במרבית המקרים הבאים למשפט, או לפחות לגבי כל פרט אישום זו עיסקה מסוימת. שערך בנפשכם, יבוא איש - ואנחנו מתארים לנו איזה סוג של עד יכול להעיד נגד סוחר סמים - ויספר שלפני שבוע הוא קנה כמות זו וזו אצל פלוני. ועדות כזאת יוכל למסור לא לפני פרקליטו של הסוחר. על סמך עדות כזאת יאמר החוקר: שוכנעתי על סמך עדות כזאת שמישהו קנה.

אני מציע למחוק את כל הסעיף.

אני רוצה לומר דבר נוסף, וטוב שאנשי המשטחה נמצאים בינינו. משום מה עקב קשיים במלחמה בפשע בשנים האחרונות התגבשה מחשבה במדינת ישראל שהאשם הוא בדיני הראיות ובכללי הפרוצדורה. ואם יתקנו את דיני הראיות וכללי הפרוצדורה יפתוך באופן מלא או באופן חלקי את בעיות המלחמה בפשע. ואני מודיע שלא מיניה ולא מקצתיה. יש ויכוחים כאלה גם בין חברי כנסת.

ברוך השם, במדינה כמו איטליה חלים שם דיני ראיות וכללי פרוצדורה אחרים. אין צורך להביא לפני שופט, אין צורך להאשים ולהרשיע על יסוד דיני ראיות כאלה. הכל שונה. אני רואה את ההצלחה הגדולה של משטרת איטליה במלחמתה בפשע. זו אחת המדינות למופת ולשנינה לפשע.

הפתרון איננו נעוץ בדיני ראיות וכללי פרוצדורה. ואם התפתחו דיני הראיות כפי שהתפתחו, הופתעתי דווקא מחבר-הכנסת ורדיגר לשמוע על תמיכה בתיקון מעין זה.

א. ורדיגר: צריך לספל בבעיה הזאת.

י. בארי: כיצד הקפידו בדין העברי? חבר-הכנסת ורדיגר, תתלבש על הנושא, אבל מה זה שייך לדיני ראיות. אם התפתחו דיני ראיות, הם באו לידי ---

א. ורדיגר: חוץ מאיטליה זה לא קיים?

י. בארי: הבאתי את הדוגמא, כדי להראות שהקושי לא נעוץ בדיני ראיות ובכללי פרוצדורה. אם פיתחו את דיני הראיות וכללי הפרוצדורה כפי שפיתחו, הרי זה משום שנוכחו לדעת שמשיעים אנשים על לא עוול בכפם. הדברים אמורים הן לגבי עבירות קלות והן לגבי עבירות חמורות. אזרבה, ככל שהעבירה חמורה יותר, מקפידים יותר על דיני הראיות. אנחנו אומרים, ככל שעבירה חמורה יותר דיני הראיות יהיו קלים יותר. אני מציע למחוק את הפיסקה מכל וכל.

ה. זיידל: לי נדמה כאיש ציבור, לא כעורך-דין, שאנחנו חייבים למצוא דרך להקל על עדות. אני שמעתי שדווקא התיקון שהוכנס לפני שנים בדיני ראיות לגבי זנות עזר.

ל. דיציאן: באמת? איזו ירידה יש בזנות?

6.1.77

לאחר שאנחנו מדברים כל כך הרבה על מלחמה בסמים
הציבור לא יבין למה אנחנו לא מנסים דרך נוספת.
למה לא לנסות דרך נוספת? גם היום יש שיטה של עד מדינה?

זיידל:

אתה לא יכול לחקור עד מדינה?

דיציאן:

המשטרה נותנת חסותה לבן אדם שהיא מעוניינת
שהוא יעיד. לא פעם עוזרים לו לצאת לחו"ל. זה
נקרא דרך אחרת. עוזרים לו בשיקומו, כדי שיגלה את המאפיה. מההתלהבות הזאת נגד סוף
סוף נאמר הועדה ממליצה לפעול. היא לא מחייבת. אני בעד זה שנשאיר את הסעיף הזה של
חקיקה. לפעול בדרך חקיקה כדי להקל על עדות נגד סוחרים ומפיצי סמים. אפשר לכתוב
סוחרים בקנה מידה גדול.

זיידל:

אני אמרתי שאני חולק על כל הסעיף. אבל הייתי
רוצה לשאול אותך: האם את חושבת שזה צריך לחול

דיציאן:

גם על חשיש?

לא. צריך לומר: סוחרים בסמים קשים בקנה מידה
גדול.

היו"ר ח. גרוסמן:

היות ונאמרו דברים אנחנו חייבים להגיב. מה
בדיוק הבעיה במציאות המשטרית? אנשים מהססים
נד לשתף פעולה, מפחדים ממש בגלל נקמה אפשרית. המדובר בפושעים מסוכנים ביותר. הדרך
סמים לרצח לא כל כך גדולה. היו דברים מעולם. אנשים מפחדים מאד לבוא למשטרה. עוד
ותר מפחדים לבוא לבית המשפט, מפני ששם הדלתות פתוחות.

תנ"צ ר. יעקבי:

המשטרה עקבה אחרי כנופיה רצינית של סוחרים סמים.
יא קיבלה רשות להקים תצפית מגג בית מסוים. הפרט הזה היה קטלני בשביל אותה משפחה
שנתנה רשות. היה הכרח להציג את העבודה בכל מערומיה בבית המשפט. עורך הדין ידע שהוא
יכול ללחוץ בנקודה זאת.

יש גם אזרחים ישרים שנדרשים להעיד והם מהססים.
יחד עם זה, לא אשלה את עצמי, בתנאים קיימים בארץ לא יתכן שעדות תימסר לא בנוכחות
הנאשם. מי כמו הנאשם יודע להתגונן. הבעיה קיימת לאו דווקא לגבי סמים, גם לגבי בעיות
אחרות.

אני הייתי מעלה על דעתי אפשרות שבית המשפט יוזמן
במקרים יוצאים מהכלל לשמוע עדות בנוכחות עורך-דין. יש לי ספקות רציניים אם הדבר ניתן
למימוש. יחד עם זה חייבים למצוא דרך למנוע הכבדות. זה אחד הדברים החשובים ביותר של
אפשרות להציג את העדות במהירות האפשרית. יש אמנם חוק שאפשר במקרים שונים לעשות זאת,
שאדם עומד לעזוב את הארץ. במקרה של סמים - לאפשר למסור עדות עוד לפני שמוגש כתב
אישום.

לא לצמצם לגבי סוחרים ומפיצי סמים אלא באותם
מקרים שבית המשפט יחשוב. בית המשפט יוסמך בעבירות סמים לשמוע עדות לפני שהוגש כתב
אישום. ההכרעה תהיה בידי השופט. הוא יכול להיות סוחר גדול, אבל נתפס בעבירה קטנה.
נחנו יכולים לסמוך על בית המשפט שיוכל לקבוע לפי נסיבות המקרה. אנחנו ניתן לו את
הסמכות, הוא יכריע האם להשתמש בסמכות הזאת.

המושג "מפיצי סמים" הוא מושג לא מדויק. אני
מציע את הרישא כפי שהיא: "... כדי להקל על עדות נגד סוחרים סמים. יכולה להיות גם טונה
חשיש. בארץ דמוקרטית לא יתכן שעדות תינתן שלא בפני הנאשם.

לגבי סוחרים יש הבדל אחד גדול. פה היתה נערה
שהתלוננה. העדות נרשמה ואחר-כך היא סתרה את

ר. הורוביץ:

עצמה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מבקשת נוסח. אם החברים המלומדים שלנו יסכימו, אז
אולי נקבל את התשובה.

תנ"צ ר. יעקבי:

שופט יהיה מוסמך לפי בקשת התובע לשמוע עדות לפני
שהוגש כתב אישום.

י. בארי:

אין לי התנגדות להצעה, אבל ההצעה הזאת מעוגנת
למעשה בחוק. בסעיף 106 לחוק סדר הדין הפלילי
נאמר: " הוגש כתב אישום לבית המשפט... (מצוטט) " יש רשות לגבות עדות לפני הגשת כתב
אישום.

תנ"צ ר. יעקבי:

בפרקטיקה זה נעשה כאשר יש חשש שהאיש לא יבוא
לתת עדות.

דיו"ר ח. גרוסמן:

יש לפנינו שתי הצעות: קודם כל, הצעה למחוק
את כל הסעיף.

ה צ ב ע ה

- 2 - בעד מחיקת הסעיף
 - 4 - נגד
- הסעיף נשאר

ל. דיציאן:

אני אנסח הסתייגות מנומקת בעד מחיקה.

פ. שינמן:

אם העדות לא ניתנה בפני הנאשם, מודיעים אחר-
כך לנאשם שניתנה עדות כזאת? בפרוטוקול זה יופיע

לפני הנאשם?

היו"ר ח. גרוסמן:

הערוך-דין שלו ודאי יראה את העדות.

ל. דיציאן:

אין פרוצדורה סודית.

היו"ר ח. גרוסמן:

הועדה ממליצה לפעול בדרך של חקיקה כדי להקל
על העדות נגד סוחרים בסמים קשים בקנה מידה
גדול כפי שייקבע בחוק. החוק יקבע מה זה קנה מידה גדול.

הועדה ממליצה כי בית המשפט יוסמך לקבוע כי
עדות בנושא סחר סמים תהיה קבילה גם אם ניתנה שלא בפני הנאשם או גם אם ניתנה בלשכתו
של השופט.

ה. זיידל:

יוסמך לקבוע באיזה מקרים תהיה העדות קבילה.

ה צ ב ע ה

- 4 - בעד ההצעה
- 2 - נגד

הסעיף נתקבל

היו"ר ח. גרוסמן:

סעיף ג' - בריאות:

משפחות.

הייתי אומרת בעיקר צעירים, בני נוער ובעלי

ד"ר רייטר:

הרישא עומדת בסתירה לסיפא.

א. ורדיגר:

לא צריכים לכתוב "בעיקר".

היו"ר ח. גרוסמן:

יש לשים דגש על בעלי משפחות, צעירים ובני נוער.
זה פשוט משפט נפרד. הועדה ממליצה כי תינתן
עדיפות לטיפול בצעירים, בני נוער והורים לילדים.

ה. זיידל:

אם אנחנו אומרים קודם שועדה בינמשרדית
תעסוק, אולי אפשר להטיל על ועדה בינמשרדית

את העניין.

היו"ר ח. גרוסמן:

שיקום וגמילה אנחנו רוצים להעביר למשרד
הבריאות.

ד"ר רייטר:

אבל לא מחקר.

א. ורדיגר:

אולי אפשר להקדים סעיף 2 לסעיף 1.

ה. זיידל:

במקום משרד הבריאות נכתוב ועדה בינמשרדית, כי
זה מחקר.

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו צריכים לציין ששיקום וגמילה מתפקידו
של משרד הבריאות.

א. ורדיגר:

סעיף 2 - על שיקום וגמילה. סעיף 3- ועדה
בינמשרדית.

היו"ר ח. גרוסמן:

סעיף 2: משרד הבריאות מופקד על הטיפול בכל
המערכת של שיקום וגמילה. הייתי מוסיפה:

בשיתוף פעולה עם משרדים אחרים.

ד"ר הורוביץ:

הייתי רוצה להוסיף משהו מסוג זה, שטיפול
משקם בנרקומן מחייב טיפול סוציאלי מקיף, הכולל
את משפחתו. מבחינה זו לשירותי סעד יש תפקיד. עובדים מקומיים משירותי סעד יוצמדו
למרכזי נפגעי סמים. לא יכולים לספל ביטולות בנפגעי סמים בעכו מבלי שתהיה אינטגרציה.

ד"ר רייטר:

הייתי מקבל בברכה את נכונות משרד הסעד לשתף
את העובדים שלו בטיפול אינטגרטיבי במרכזים אלה.

ד"ר הורוביץ:

אני מוסמך להמליץ על זה.

היו"ר ח. גרוסמן:

משרד הבריאות מופקד על נושא השיקום והגמילה
מסמים. יש להעמיד לרשותו משאבים מתאימים

וכח אדם.

ד"ר רייטר:

זו נקודה שצריך לומר במפורש.

6.1.77

יש להעמיד לרשותו תקציבים ותקנים. הבעיה
הזו תיעשה בשיתוף פעולה עם משרדים אחרים

היו"ר ח. גרוסמן:

ובמיוחד מה שד"ר הורוביץ הציע.

סעיף 3: הועדה ממליצה כי משרד הבריאות ייזום

עריכת מחקר יסודי.

האם אפשר לכתוב: הועדה ממליצה כי ייערך מחקר
יסודי על כך וכך. בצורה כזו הדבר ייעשה לא
על ידי הוועדה. הוועדה צריכה להדגיש את הצורך במחקר מבלי להטיל עת גוף מסוים, כי
נושא זה ייערך על ידי הגוף שיוכל לעשותו.

ד"ר רייטר:

לפי שעה זה תפקידה של הועדה הבינמשרדית. אם
היא לא תעסוק בזה, במה היא תעסוק?

ד"ר הורוביץ:

כאשר נאמר שמשרד הבריאות ייזום, הוא יכול לבוא
לוועדה הבינמשרדית ולהביא את ההצעה. צריכה

היו"ר ח. גרוסמן:

להיות כתובת.

אנחנו עוברים לסעיף ד': שיטור וענישה.

אנחנו אמרנו שאנחנו נאזכר גם את ענין החשיש, לפי ההמלצות הקודמות. כדי שלא יחשדו
בנו, כדאי לאזכר את המסקנות הקודמות בענין החשיש.

אני חושב שיש למחוק את הסיפא של פסקה 2:
הוועדה ממליצה כי המשטרה תפעל אופרטיבית למעצר

ל. דיציאן:

הסוחרים הגדולים....

אני מקבלת.

היו"ר ח. גרוסמן:

הועדה מודאגת מן ההדרדרות הנוספת והתפשטות
השימוש בסמים מסוכנים, כולל חשיש.

ה. זיידל:

אני רוצה להכניס את החשיש כסעיף נפרד. בכל
זאת הירואין זה דבר אחד. בסעיף 3 נאזכר את
ההחלטה שלנו בקשר לחשיש, שאומרת שהחשיש הוא מסוכן.

היו"ר ח. גרוסמן:

י. בארי:

אני מציע לחזור על חלק מהקטע שנכלל במסקנות
הקודמות. פשוט להעתיק אותו. "התפשטות המסחר..."
איננו יודעים על המסחר. אני מניח שהכוונה הרחבת היקפו של המסחר בסם זה.

תנצ"צ ר. יעקבי:

אני מבין שמסמך זה יפורסם יברבים. יש לנסא
שקודם לא התעכבתי עליו בדף 2: נציגי המשטרה
מסרו... למשטרה ידועה שההתם של עשקות אנשים מגדולי הסוחרים בסם, אולם היא מתקשה
להשיג נגדם ראיות. "אינני חושב שראוי לפרסם את הדבר ברבים. זו אמת, אבל הייתי
מציע עוד פעם לשקול את הנושא הזה.

אנחנו התורכחנו על ענין זה. ממה אתה מפחד?

היו"ר ח. גרוסמן:

זה נכון, אבל לא יפה לומר זאת.

תנצ"צ ר. יעקבי:

אנחנו רוצים להסביר מדוע למשטרה כל כך קשה.

היו"ר ח. גרוסמן:

המשטרה הסבירה את הקשיים.

תנצ"צ ר. יעקבי:

היו"ר ח. גרוסמן:
ממה אתה מפחד? זו האמת. לא כל אחד יודע מה זה הירוואין. יש אנשים שאומרים: רכזנו של עולם, אמרו שזו סחורה בת מליונים, איך לא מגלים אותה בשדה התעופה בן-גוריון?

תנ"צ ר. יעקבי:
עוד הערה: במקום "מאות מליוני לירות" לכתוב בהיקף גדול.

היו"ר ח. גרוסמן:
כן, לא צריך להתחייב.

תנ"צ ר. יעקבי:
פה נאמר שלמסטרה ידועה זהותם של עשרות אנשים. האם לא רצוי לומר שהמסטרה יודעת את זהותם?

היו"ר ח. גרוסמן:
כבר התווכחנו על זה הרבה. המסטרה אמרה את הדברים. פורסם בכלי התקשורת שלמסטרה ידועים לפחות כשלושים. זה פורסם בקומוניקט רשמי של הוועדה. המסטרה לא אמרה לא לפרסם. מה יש פה להסתיר? אתה לא מזכיר שמות. יש דליפות כל כך חמורות של דיני נפשות, ואינני מאשימה את המסטרה, ופה אתה אומר דבר כל כך כללי. מה הפחד?

א. ורדיגר:
צריכים להוציא את המספרים - 350 לירות, 1000 לירות.

היו"ר ח. גרוסמן:
על זה דנו וסיכמנו.

א. ורדיגר:
זה מבוסס על משהו?

היו"ר ח. גרוסמן:
כן. סיכמנו במשותף בוועדה שאנחנו נפרסם זאת, כדי להסביר עם מה זה מריח. אדם המתחיל עם סמים יזדרז לא רק מבחינה גופנית, כשהוא מזיק לבריאותו ולגופו, שהוא מועמד לעולם הבא בהקדם האפשרי, אלא שהוא יהרוס את הכל סביבו.

פ. שינמן:
זה מעודד את סוחר הירוואין.

היו"ר ח. גרוסמן:
אל תדאג להם.

ד"ר רייטר:
רשויות עירוניות: בכל מקום ניתקל בקשיים של הקמת מרכזים ותחנות ייעוץ, בהתנגדות תושבים. צריכה להיות המלצה של הוועדה לרשויות העירוניות לשתף פעולה בענין זה ולא לערום קשיים. ביפו יש קושי. לבנין שניתן באופן מפורש להקמת מרכז לשיקום לא ניתן רשיון. אולי כדאי להוסיף זאת.

היו"ר ח. גרוסמן:
זו הערה נכונה. כמו שהאוכלוסיה והעיריות עשו בזמנו קשיים בהקמת מוסדות למפגרים

בסירת הכרמל, בבאר שבע, בצהלה.

פ. שינמן:
בצפון תל-אביב ממש מול מועדון של בני עקיבא.

ד"ר רייטר:
מקימים תחנת ייעוץ לתלמידים שנכשלו במובן זה שעישנו פעם או פעמיים. אין זו תחנת גמילה. מדובר על נוער שיש לו קשיים בנושא הזה. זו איננה מחלה מדבקת.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מציעה שתנוסח המלצה לרשויות מקומיות לשתף פעולה ולהקצות את המבנים והמיקום. וכן פונה הוועדה לכל האוכלוסיה לא להערים קשיים.

נקודה שניה: כיוון שישנו גוף וולנטרי דוגמת
"אלסם", הגיבוי ל"אלסם" הוא בעל חשיבות.

ד"ר רייטר:

בסעיף 2 מחקנו את הסיפא (הועדה ממליצה
כי המשטרה...) סעיף 3 יבוא על חשיש.
סעיפים נוספים נוספים בפסקה על בריאות: 1) פנייה לרשויות המקומיות ולאוכלוסיה. 2) גיבוי
לאלסם.

היו"ר ח. גרוסמן:

סיימנו.

הישיבה נבעלה ב-13.20